

7. po Trojici – 4.8.2019

Samé dobré dary

Za všetko, čo mám, Tebe, Pane, vďaku vzdám.

Jakub 1:17-18 „*Len dobrý údel a len dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, u ktorého niet premeny, ani zatienenia pre odvrátenie sa. Zo svojej vôle splodil nás slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou Jeho stvorenia*“. Prečítam aj voľnejší preklad tohto textu, ktorý nám ponúka lepšie pochopenie podstaty Jakubových slov: „*Všetko, čo je dobré a dokonalé, pochádza od Boha. On síce stvoril striedanie svetla a tmy, ale u Neho samého neexistuje váhanie, kolísanie medzi dobrom a zlom. Zo svojej dobrej vôle otvára v Ježišovi Kristovi dvere do života a vy ste prví, ktorí nimi vošli*“.

Minulý týždeň sme si hovorili o tom, odkiaľ prichádza zlo. A zistili sme, že my, ľudia, naše rozhodnutie a slabá pevná vôľa, sú pôvodcami zlého a hriechu vo svete. Dnes by sme si mohli odpovedať na otázku: odkiaľ prichádza dobro? My, kresťania, vieme, že z Boha, ale skúste odpovedať aj inak. **Odkiaľ pochádza, vychádza dobro?**

Mnohí by povedali, že znovu **z rozhodnutia človeka**, z jeho pozitívnych postojov a výberu dobre. Biblia však predpokladá, že hriešny človek sa bez Boha nevie rozhodovať pre dobro. Občas sa podarí urobiť niečo pozitívne aj neveriacemu, ale dobro je v Písme vždy spojené so vzťahom s Pánom. Sami predsa vieme, že nie sme dobrí a preto ani dobro, sami od seba, produkovať nevieme.

Dobro môže pochádzať **z dobrých úmyslov**, z aktívneho prístupu k životu, z pozitívneho myslenia. Ale pravda je taká, že cesta do pekla je vydláždená dobrými úmyslami a my z vlastnej skúsenosti vieme, že nikto nevydrží mať celý život pozitívne postoje, že prídu chvíle, keď práve naša aktivita nám prináša do života sklamanie a niekedy aj bolesť natoľko, že nás to motivuje reagovať či konať zlo, nie dobro.

Dobro zvykne pochádzať aj **z lásky**. Ale nie všetko, čo my považujeme za lásku, ňou skutočne je. A láska zvykne aj ublížiť, dokonca môže byť hriechom. Koľko zla ľudia narobili vo svete, v cirkvi, v rodinách a pritom hovorili, že boli motivovaní práve láskou. Určite máme aj my osobné skúsenosti, keď nám ublížili alebo sme my ublížili tým, ktorí nás milovali a ktorých milujeme my. Láska teda nie je dokonalým zdrojom dobra a taký zdroj by sme ani vo svete, ani v ľuďoch nenašli.

Preto Jakub načiera hlbšie a hovorí: **od Boha nepochádza zlo. Lenže to nestačí. Pán Boh nie je totiž neutrálny. Od Boha pochádza všetko dobro, pokračuje Jakub.**

Apoštol nám poskytuje dva smery: od Boha pochádza všetko dobro – všetko dobré, čo existuje, pochádza od Boha. Takže či pozeráme na Boha alebo na dobro, nemôžeme ich oddeliť, oni jednoznačne patria k sebe. Pretože zdrojom všetkého dobrého, dokonalým a neopakovateľným, je sám Boh ako Otec svetla.

Toto označenie môžeme vnímať v dvoch významoch. **Boh Otec svetla ako Stvoriteľ**, ktorý má všetko premyslené, tvorí v detailoch všetko pre svoj zámer s cieľom vytvoriť pre človeka život na tomto svete so všetkým, čo k tomu patrí, s úmyslom, aby ľudstvo malo v srdci vieru a žilo vo vzťahu so svojim Stvoriteľom.

Boh Otec svetla ako Darca všetkého dobrého, pričom Jeho láska a dobrota, Jeho požehnanie a nádej budúcnosti najlepšie vynikajú v systéme striedania sa dobra a zla, svetla a tmy. Veď to dobre poznáme: najviac si vážime to, čo strácame – či ide o lásku, dobro, priateľov, zdravie, majetok atď. Kým to máme, považujeme to za samozrejmé, ale ako náhle hrozí, že to stratíme, zrazu si uvedomíme hodnotu toho.

Pán Boh je však stály – nie ako nebeské telesá, ktoré chvíľu vidíme a potom nie, ktoré tu sú, ale raz zaniknú. On, ich Tvorca, je vo svojej láske, požehnaní a darovaní dobra stály a nemenný. Niet v ňom žiadnej tmy, nie je v tieni, to len my, ľudia, Ho tak občas vnímame, práve preto, že sme plní hriechu a nepravosti. Teda Pán Boh nám dáva dokonalé dobro ako svetlo, ale pre náš hriech, to svetlo a dobro z dohľadu strácame a zdá sa nám, že bliká, svieti slabo, že ho nevidíme. Ale je to ako so slnkom: to, že ho v noci nevidíme, neznamená, že neexistuje – to, že Pána Boh občas nevnímame, neznamená, že nie je – to, že je zla občas viac ako dobro, neznamená, že dobro je v menšine alebo dokonca, že vôbec nie je. Len hriech nám bráni vnímať Boha, svetlo, dobro a lásku v takej miere, ako sú nám Zhora dané.

A my sme produktom Jeho pozitivizmu a dobra. On sa rozhodol, chcel, aby sme – napriek všetkej našej nestálosti – boli Jeho novým, dobrým, stvorením. Nemusel to urobiť, mohol sa na nás vykašľať, ale On sa pre nás rozhodol, On nás „porodil“, raz a navždy. Hovoríme tu o dôvere, o kresťanstve, o vzťahu s Bohom. Nemôžeme povedať: ja som sa znovuzrodil, ale bol som znovuzrodený – u nás sa hovorí: narodil som sa, akoby to bola naša aktivita, no v niektorých jazykoch sa používa pasívum: bol som narodený, čo úplne berie

aktivitu z našich rúk. A tak je to vo viere, tak je to v konaní dobra, tak je to s pozitívnym myslením a nádejou – nie je to náš výtvor, je to Boží aktívny prístup. Ale: to, čo do nás Boh vložil, máme my používať – dobré dielo, ktoré s nami začal, máme my konať – úmysel požehnania a lásky, ktorý s nami Pán Ježiš má, máme my uskutočňovať.

Pán Boh s nami začal vytvárať a budovať dobro. On je jeho zdrojom, On urobil v Kristovi prvý krok. Nie je to naša aktivita, to nie my robíme niečo dobré, ale Pán skrze nás a s nami. ***Pozor však: On to odštartoval – porodil nás slovom pravdy, ale my musíme v tomto slove žiť, uplatňovať ho, dôverovať mu.*** Ako? O tom Jakub bude hovoriť v ďalších veršoch.

Skončím dnes prianím: Ten, ktorý začal vo vás dobré dielo, nech ho pri vás dokoná až do dňa Krista Ježiša. Jemu chvála naveky. Amen.